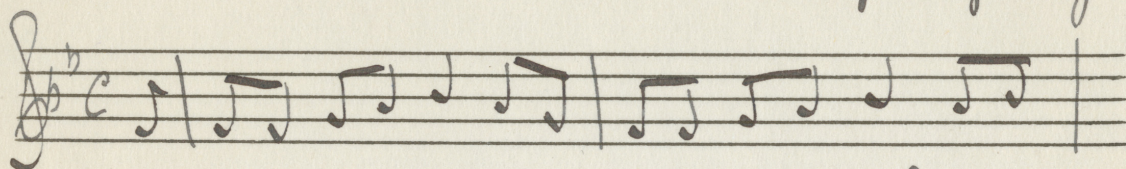
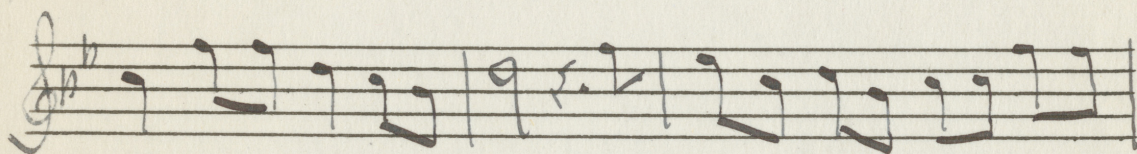

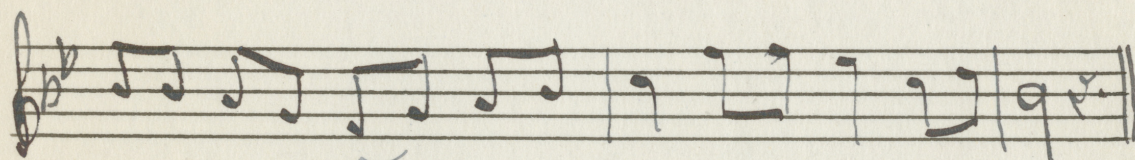
Korpo kyrkby

En racker sommaraftron jag gick mej ut i lund, uti

lund med min lilla mamsell, där näktergalen spelade en

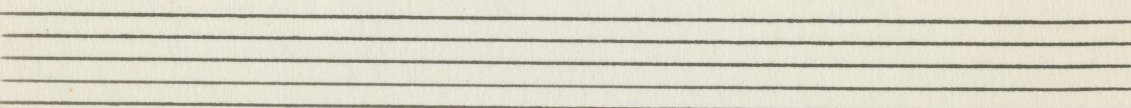
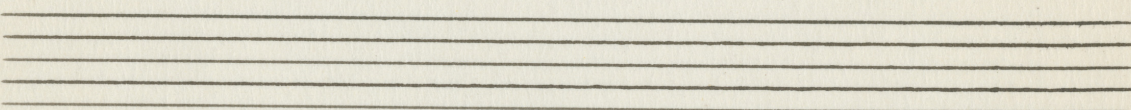
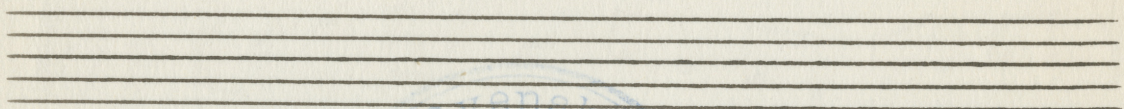
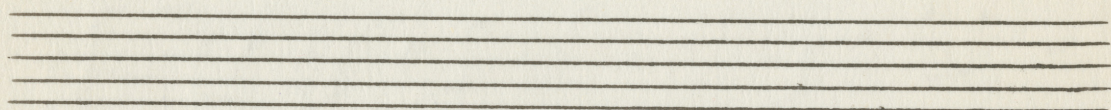
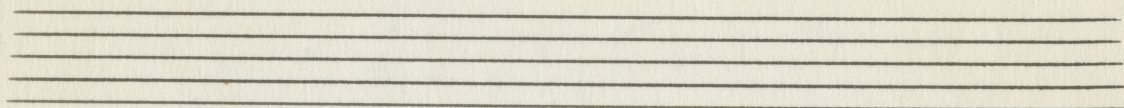

stämma upp så visst med en darrande stämma och röst.

Otto Rönberg

28.6.1923.

Hr. Bondeson II 201

1. En varker sommarafton jag gick mig ut i hund,
ut i hund med min lilla mansell,
där näktergalen spelade en stämman upp så visst
med en darrande stämman och röst.
2. Jag stannade och lyssnade huru lilla fågeln sjöng,
tills som tårarna på mina kinder rann.
Men ack hur ledsamt var det ej, jag känner vid mig själo,
att vara ensam och hava ingen vän.
3. Om kvällen när jag lägger mig då Tänker jag så här,
om jag hade en flicka hos mig här,
då skulle jag ej söra för någon vän åt mig,
du är min, och nu vilar jag hos dig.

4. Jag minnes väl i världen en flicka som var grann,
 hon hade ett fageri ansikte som brann.
 Hennes kinder voro röda, hennes ögon voro blå,
 liksom uppi turturduarna de små.

5. Gossen han tänkte väl i sitt hjärta så,
 denna flickan så kan jag väl få
 hon har ett trofast hjärta och ett förnöjsamt sinn,
 och därför så skall hon vara min.

6. Nu har jag seglat över, nu har jag kommit fram
 och nu vilar jag på lilla vännens arm.
 Du får folket säga ^{de må} vad de säga vill,
 men nu hör du mitt hela hjärta till.

7. Och ville ni nu veta vem visan diktat har,
 det är en yngling som kring vida världen far,
 han spelar och han dansar, han är en lustig rull
 och vill ni veta namnet så är det Surlerull.